

Fișă de bune practici

Fiți atenți pentru a face posibilă învățarea.

Trunchiul modulului /R.

Isabelle Nauroy. Groupe Scolaire Jean Calvet. Cahors 46000 France

1. Context

Un început de an școlar într-un CLIS¹ cu 12 elevi, un profesor specializat și un itinerant. Elevii din această clasă sunt cei cu tulburări de funcții cognitive cu sau fără tulburări asociate (tulburări de personalitate omniprezentă, tulburări de autism, tulburări comportamentale etc.).

Un climat de clasă foarte deranjat, cu incompatibilitatea dispoziției dintre unii studenți în care violența verbală și uneori fizică face ca învățarea să fie foarte complicată. O examinare simplă între ele este suficientă pentru a întrerupe întreaga clasă și poate duce la atacuri de anxietate mai mult sau mai puțin severe și pentru a împiedica intrarea în activitatea de învățare propusă.

2. Obiective

Această fișă își propune să demonstreze printr-un caz practic că se mai spune clinic, cum profesorul care alege să adopte o poziție empatică în relația cu copilul cu CES, reușește să instaleze condițiile unei situații conducând la învățare, în acest caz aici cei care citesc.

3. Derularea " Bunei practici".

☞ Lista de anamneză asupra situației copilului:

Vom vorbi aici despre Grégoire care nu acceptă nici o regulă școlară în ceea ce privește învățarea, ci și să trăim împreună în școală. Nu este posibilă includerea individuală într-o clasă obișnuită. Grigorie nu susține ceea ce îi revine handicapul unora din clasă, ceea ce îi provoacă o violență verbală și / sau fizică necontrolabilă. El poate face remarci și lovituri rasiste în curte oricărui student în calea lui. Este un copil a cărui familie nu a stabilit reguli în copilărie și nu se comportă corespunzător într-un grup. Este imposibil pentru el să-și gestioneze "deversările" și nu poate explica reacțiile sale odată ce criza a fost înlăturată. Suntem în prezența unui copil în omnipotența care nu suportă nici o frustrare, dar care arată o inteligență destul de obișnuită pentru a vedea ... El nu poate accesa învățarea citirii prin incapacitatea sa de a urma orice regulă și refuză pentru mai mult de trei luni orice fel de abordare (manipulări, jocuri educaționale, instrumente informatice ...).

☞ *Punctul de basculare:*

Cu o săptămână înainte de sărbătorile de Crăciun, în timpul ritualurilor de dimineață, Grégoire a spus cu

voce tare, adresându-se profesorului "Vreau să învăț să citesc". Chiar dacă această teză este în afara contextului de lucru, solicit AVS să aibă grijă de restul clasei, astfel încât să fiu interesat de cererea lui Grégoire. O astfel de alegere din partea mea în spontaneitatea momentului pune în discuție problema dorinței copilului care a izbucnit într-adevăr incongruent, dar pe care nu o putem lăsa să trecem. Deoarece această dorință a celuilalt este în același timp punctul de plecare de la care trebuie să lucrăm ca profesor sau acompaniator.

Stau cu el deoarece persoana față în față este insuportabilă și începe să-i ofere cuvinte simple de urmat. Această poziționare a corpurilor implică în mod clar o poziție empatică în relație deoarece sunt acolo la noptieră, într-o clinică de relații, lângă cel care cere ajutor. Poziționarea față în față ar fi reprezentat o situație încurcată, de la cunoașterea masterului la elevul ignorant. Această poziție de autoritate pe care Grégoire tocmai o refuză.

Se pare că, ca cuvinte noi, el reușește să citească aproape singur. În zilele următoare el încă mai cere și este de acord să participe la activități de lectură cu un mic grup de pre-cititor și progresul este impresionant până la sărbătorile de Crăciun. Pe drumul dinapoi de la sărbători, Grégoire sosește în vacanță cu o carte în mâinile sale și se stabilește să o citească. Mă îndrept spre el pentru a vedea ce citește și spre surprinderea mea că este scufundat în primul volum al lui Harry Potter. Îl cer să-mi citească un pasaj, pe care îl face cu o adevărată plăcere și o anumită mândrie. Nu numai că lectura lui este relativ fluentă, dar mai presus de toate înțelegerea citirii sale este de un standard bun. Grégoire avea voie să intre în învățarea citirii, ceea ce ia permis să descopere barierele inabilității sale de a respecta orice regulă.

4. Evaluarea activității

Progresul lui Grégoire în lectură ne permite să evaluăm pozitiv această activitate, care este mai mult în natura experienței pedagogice spontane. Trei concepte cheie pot fi reținute în ceea ce sa întâmplat aici:

- **dorința copilului** ascultat spontan: dorința fondatorului de a schimba (învățând să citească) pe care o cere.
- **Recunoașterea copilului în singularitate**: atunci când copilul cere să citească, acesta este un portal care se deschide. Copilul prezintă această singularitate în funcționarea sa și amâna răspunsul la cererea sa poate amâna învățarea la câteva luni sau chiar un alt an.
- **Poziția corpurilor**: lângă, mai degrabă decât în față, reprezintă poziția empatică a faptului că este mai degrabă decât a fi împotriva.

5. Limite

Trebuie clarificat faptul că o parte a afectivității a făcut posibilă intrarea în această învățare și mai ales disponibilitatea mea la momentul exact sau Grégoire este autorizat să o facă. Această disponibilitate a fost primordială și posibilă în organizarea unui CLIS, dar se dovedește a fi foarte complicată într-o clasă obișnuită (doar un adult cu care se confruntă clasa). Cu toate acestea, fragilitatea a persistat și comportamentul său violent a încetinit școlarizarea.

6. Perspective.

Ca urmare a acestui fapt, incluziunile individuale au fost puse în aplicare cu ajutorul itinerantului, în mod rapid și sigur.